

Tekst 2

Over de bezittingen van Sextus Roscius.

1 Dum praesidia ulla fuerunt, in Sullae praesidiis fuit; posteaquam ab armis
2 omnes recesserunt, in summo otio rediens a cena Romae occisus est. Si
3 lege, bona quoque lege venisse fateor. Sin autem constat contra omnes
4 non modo veteres leges verum etiam novas occisum esse, bona quo iure
5 aut quo more aut qua lege venierint quaero.

6 In quem hoc dicam quaeris, Eruci. Non in eum quem vis et putas; nam
7 Sullam et oratio mea ab initio et ipsius eximia virtus omni tempore
8 purgavit. Ego haec omnia Chrysogonum fecisse dico, ut ementiretur, ut
9 malum civem Roscium fuisse fingeret, ut eum apud adversarios occisum
10 esse diceret, ut his de rebus a legatis Amerinorum doceri L. Sullam passus
11 non sit. Denique etiam illud suspicor, omnino haec bona non venisse; id
12 quod postea, si per vos, iudices, licitum erit, aperietur. Opinor enim esse
13 in lege quam ad diem proscriptiones venditionesque fiant, nimirum
14 kalendas Iunias. Aliquot post menses et homo occisus est et bona venisse
15 dicuntur. Profecto aut haec bona in tabulas publicas nulla redierunt
16 nosque ab isto nebulone facetius eludimur quam putamus, aut, si
17 redierunt, tabulae publicae corruptae aliqua ratione sunt; nam lege
18 quidem bona venire non potuisse constat.

Cicero, Pro Sexto Roscio Amerino 126-128